

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma:	Pfv.V.20.918/2025/6.
A tanács tagjai:	Dr. Puskás Péter a tanács elnöke Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró Dr. Suba Ildikó bíró Dr. Tánczos Rita bíró Dr. Varga Edit bíró
A felperes:	felperes neve cím1
A felperes képviselője:	Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Lendvai András ügyvéd cím2
Az alperes:	név1 cím3
Az alperes képviselője:	kamarai jogtanácsos cím4
A per tárgya:	ajánlás hatályon kívül helyezése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla

6.Pf.20.071/2025/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék

39.P.22.892/2023/14.

Rendelkező rész

A Kúria a felperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasítja.

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 100.000 (százezer) forint együttes fellebbezési és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló kérelmező (a továbbiakban: ügyfél) a felperesnél vezetett bankszámlaszámlájához kapcsolódó felületen elektronikusan kezelhette a bankszámláját, és jogosult volt igénybe venni a felperes és szolgáltatásait.

[2] Az ügyfél egy internetes portálra feltöltött hirdetésben 5.000 forintért kínálta eladásra egy használt cikkét. 2023. május 1-én az ügyfél internetes portál levelező rendszerén keresztül egy fiktív vevő (továbbiakban: elkövető) jelentkezett a hirdetésre. Az elkövető emailben egy linket küldött az ügyfélnek a vételár megfizetése céljából. Az ügyfél a részére megküldött linkre kattintott a vételár megszerzése érdekében, amely a felperes interneten elérhető banki felületével (I.....) összetéveszthető, adathalász oldalra vezetett, amelynek az url. címe eltérő volt a felperes honlapjától. Az ügyfél nem ismerte fel, hogy nem a felperes banki oldalára navigált, és az adathalász felületen megadta a mobilbank regisztrációjához szükséges felhasználónevét és jelszavát, amelyeket ezáltal az elkövető megismert.

[3] Az elkövető – az ügyfél által az áloldalon megadott felhasználónévvel és jelszóval – a saját eszközén regisztrációt kezdeményezett. A felperes a regisztráció kezdeményezése alapján az ügyfél mobiltelefonszámára SMS-ben egy jóváhagyó számsort küldött „Figyelem, ... mobilalkalmazás regisztráció! Kód: (...), érvényes 14:45 Bank” szöveggel. Az ügyfél nem észlelve, hogy nem az I.....ba történő belépés kódját kapta meg, hanem az elkövető árnyékregisztrációjáról kapott értesítést, az SMS-ben kapott számsor begépelésével jóváhagyta és befejezte az elkövető eszközének regisztrációját, így az elkövető belépett az ügyfél mobilbank alkalmazásba, és kezelhette az ügyfél számláit.

[4] Az elkövető ezt követően két fizetési műveletet kezdeményezett. Első alkalommal az ügyfél által nem ismert bankszámlára 19 forint összegű átutalást kezdeményezett, egyben az átutalással együtt megbízható kedvezményezettként kívánta rögzíteni azt, akinek a 19 forintot át kívánta utalni. A felperes az ügyfél által korábban megadott mobiltelefonszámra SMS-ben elküldött egy újabb számsort azzal, hogy „Utalás megerősítése (...) számlán 19 HUF összeggel (...) számlára. Kód (...) Érvényes 14:47-ig Bank” szöveggel. Az ügyfél megadta ezt az SMS számsort az adathalász felületen, azt az elkövető megismerte, és jóváhagyta a 19 forint összegű utalást, valamint a fiktív partnert megbízható kedvezményezettként is rögzítette.

[5] Ezt követően az elkövető a fogyasztó mobilbank alkalmazásának felületén több részletben összesen 1.315.023 forint összeg átutalását kezdeményezte a 19 forint átutalása során megbízható partnerként rögzített kedvezményezett részére. Ezek, az összesen 1.315.023 forintra vonatkozó átutalások az ügyfél által jóvá nem hagyott pénzügyi műveletek voltak.

[6] Az ügyfél kérelmére az alperes az/2023.. számú ajánlásával felhívta a felperest, hogy térítsen meg az ügyfél részére, az ügyfél által jóvá nem hagyott fizetési műveletek tekintetében összesen 1.315.023 forintot, és a sérelmezett megterhelés előtti állapotot állítsa helyre. Ajánlásában a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Pft.) 37. § (1) bekezdése, 40. § (1) és (2) bekezdése, 44. § (1) bekezdése és 45. § (3) bekezdése alapján kifejtette, hogy a felperes nem alkalmazott önálló, erős ügyfél-hitelesítést a megbízható kedvezményezett rögzítése esetén a 19 forint összegű átutalás teljesítésekor. Kifejtette, hogy az ezt a műveletet jóváhagyó SMS szövege nem tartalmazott semmilyen információt a megbízható partner rögzítésére vonatkozóan, ezért az ügyfél kellő körültekintéssel és figyelemmel sem tudott értesülni arról, hogy a megerősítő kód kiszolgáltatásával megbízható kedvezményezett rögzítését is jóváhagyja a művelettel. Mivel önmagában a mobilalkalmazás regisztrációja nem tette volna lehetővé az elkövetőnek, hogy további tranzakciók erős ügyfél-hitelesítéssel történő jóváhagyás nélkül kerüljenek végrehajtásra, ezért a pénzforgalmi szolgáltató felelősségi körébe tartoznak az ezzel összefüggésben felmerülő, az ügyfél által jóvá nem hagyott fizetések miatti károk.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes a keresetében az alperes/2023.. számú ajánlásának a hatályon kívül helyezését kérte.

[8] Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes nem rendelkezett hatáskörrel az ajánlásban elemzett jogkérdés eldöntésére, mert a fiktív partner megbízható kedvezményezettként való regisztrációja nem fizetési művelet, ezért ez a jogvita nem minősül pénzügyi fogyasztói jogvitának.

[9] Másodlagosan azt adta elő, hogy az ajánlás jogszerűtlen és megalapozatlan, mert az ügyfél az adatainak a megadása, a regisztráció és a 19 forint átutalásának a jóváhagyása során többször is súlyosan gondatlanul járt el: elérhetővé tette a bejelentkezési adatait, más által kezdeményezett regisztrációt és átutalást hagyott jóvá annak ellenére, hogy eladóként járt el.

[10] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elbírált jogvita pénzügyi fogyasztói jogvitának minősül, mert a megbízható kedvezményezettként való rögzítés jóvá nem hagyott fizetési művelettel kapcsolatban történt. Kifejtette, hogy a felperesnek a megbízható kedvezményezett rögzítése esetén is önálló, erős ügyfél-hitelesítést kellett volna alkalmaznia. Előadta, hogy az ügyfél mulasztása a felperes tájékoztatásának hiányossága miatt nem minősül súlyos gondatlanságnak, a szándékosságot súroló, feltűnő hanyagságnak, csak az előírások óvatlan és figyelmetlen megszegésének, ugyanis az ügyfél a perbeli fizetési műveletek és kára bekövetkeztét nem láthatta előre, nem ismerhette fel, hogy csalás áldozatává válik.

Az elsőfokú és másodfokú ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú ítélet felülvizsgálat szempontjából releváns indokai szerint a felperes által a digitális szolgáltatások nyújtására vonatkozó szerződésben megadott telefonszámra küldött sms-ekből az ügyfél nem szerezhetett tudomást arról, hogy olyan művelet végrehajtásához kéri a jóváhagyását, amely nem áll szándékában, nem egyeztethető össze az eladói minőségével, ezért az ügyfél kárhoz vezető oksági láncolat fennmaradt, a felperes jogszabályba és saját üzletszabályzatba ütköző magatartása miatt. Utóbbi körében kifejtette, hogy a több műveletre vonatkozó egyetlen közös erős ügyfélhitelesítési kód generálása nem megfelelő. A perbeli esetben szükséges lett volna egy önálló és erős ügyfélhitelesítési jóváhagyás és ennek keretén belül egy külön kód generálása arra az esetre, amikor az ügyfél a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóján keresztül a megbízható kedvezményezettek egy listáját összeállítja, vagy módosítja, azonban az ügyfél részére megküldött SMS-ek, hitelesítési kódok nem tartalmaztak ilyen információt.

[12] Az volt az álláspontja, hogy az ügyféltől nem volt elvárható annak a felismerése, hogy adathalász csalás áldozatává válik, az ügyfél, mint átlagfogyasztó, gondolhatta azt, hogy későbbi pénzáttulás fogadásához történik valamely intézkedés a számláját vezető pénzügyintézetnél az internetes banki felületre történő belépéshez szükséges hitelesítési adatainak a megadásával. A kézbesített SMS üzenetek nem feltétlenül utaltak arra, hogy olyan I.....i műveletek vannak folyamatban, amelyeket nem az ügyfél kezdeményezett, ezért az ügyfél figyelmetlensége a belépési adatainak hozzáférhetővé tétele (felhasználónév és jelszó), valamint a kapott SMS számsorok elkövető számára történő megadása önmagában nem minősült automatikusan súlyosan gondatlan magatartásnak. E körben hangsúlyozta, hogy a Pft. 45. § (3) rendelkezéseit is az Európai Parlament és a Tanács 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 irányelve (a továbbiakban: PSD2 irányelv) 74. cikkében lefektetett szabályozási céllal összhangban kell értelmeznie a bíróságnak. A PSD2 irányelv 74. cikk (1) bekezdése szerint a fizető félnek kell viselnie a nem engedélyezett műveletekkel összefüggő összes kárt, amennyiben azok azáltal keletkeztek, hogy csalárd módon járt el, illetve a 69. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlanságból nem teljesítette. A PSD2 irányelv 69. cikkében meghatározott legfőbb kötelezettsége szerint az ügyfélnek minden észszerű lépést meg kell tennie a személyes hitelesítési adatainak a biztonságos tárolása érdekében. A Pft. és a PSD2 irányelv együttes értelmezése alapján csak akkor mentesül a felperes a felelőssége alól, ha az ügyfél magatartása, az adatok hozzáférhetővé tétele is szándékosnak, vagy súlyos gondatlannak minősül.

[13] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az adatok átadásának ténye – a felperes érvelésével szemben – nem minősül automatikusan szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartásnak. A súlyos gondatlanság a pusztán gondatlanságnál többet, jelentős mértékű hanyagságról tanúskodó magatartást jelent a PSD2 irányelv és a magyar bírói gyakorlat szerint is. Súlyos gondatlanság csak akkor állapítható meg, ha a gondosság feltűnő elhanyagolása már a szándékosságot súrolja, azaz az esetleges hátrányos következményekkel kapcsolatos nagyfokú közömbösség, felelőtlenség áll fenn.

[14] Mindezekre tekintettel megállapította, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az ügyfél az általa jóvá nem hagyott fizetési művelet során a Pft. 45. §-ában írt szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartást tanúsított, ezért nem mentesülhetett az ügyfél által jóvá nem

hagyott fizetési művelettel összefüggésben keletkezett kár megtérítésének a kötelezettsége alól.

[15] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az alperes ajánlását hatályon kívül helyezte.

[16] A jogerős ítélet indokai szerint a perben nem volt vitatott, hogy az ügyfélnek kárt okozó pénzügyi műveletek az ügyfél által jóvá nem hagyott műveletek voltak, így a Pft. 44. § (1) bekezdése és 45. § (3) bekezdése alapján – amely a pénzforgalmi szolgáltató kártérítési felelősség alóli mentesülésének a feltételeit a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) tárgyi felelősség alóli mentesülésre vonatkozó szabályaihoz képest [Ptk. 6:142. §, 6:525. §] eltérő, speciális szabályként határozza meg – abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ügyfél szándékosan, vagy súlyosan gondatlanul megszegte-e a Pft. 40. § (1) bekezdésében írt kötelezettségét és ennek okán a felperes mentesül-e a kártérítési felelősség alól.

[17] A másodfokú bíróság álláspontja szerint kirívóan súlyos gondatlanságnak, a Pft. 40. § (1) bekezdésében előírt kötelezettség súlyosan gondatlan megszegésének minősül, ha a pénzforgalmi szolgáltató ügyfele a számláját vezető pénzügyintézetől kapott jóváhagyó kódot nem az általa kezdeményezett tranzakcióhoz adja meg, olyan műveleteket hagy jóvá, amelyek céljáról és tartalmáról nem győződött meg, és amelyek a jellegükre és következményeikre tekintettel alapvetően összeegyeztethetetlenek vagy ellentétesek az ügyfél adott jogügyletben betöltött pozíciójával. A súlyosan gondatlan köteleességszegésnek pedig okozati összefüggésben kell állnia a kár bekövetkezésével.

[18] A jogerős ítélet szerint az ügyféltől elvárható magatartás mércéje az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-210/96. számú ítéletére figyelemmel az átlagosan tájékozott, átlagos pénzügyi tudatossággal rendelkező, észszerűen figyelmes, racionális döntések meghozatalára képes átlagfogyasztótól elvárható gondosság objektív szintje. Az ügyfél tudatának a per tárgyát képező eset során nem a konkrét károsodásnak a bekövetkezését, nem a kára konkrét mértékét kellett átfognia, hanem azt, hogy az I.....ba történő belépéshez szükséges azonosítási adatainak indokolatlan és szükségtelen megadása, a nem általa kezdeményezett regisztráció, valamint a szintén nem általa kezdeményezett, a bankszámláját megterhelő átutalási művelet jóváhagyása miatt őt kár érheti, mert ezeknek a magatartásainak az is lehet a következménye, hogy ezáltal a számláján tartott pénz vagy annak egy része elveszhet. E jogszabályi és elvi keretek között a másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság nem helytállóan értékelte a perbeli tényállást és az ügyfél gondatlan magatartásainak láncolatát.

[19] A perbeli esetben az elkövető olyan hamisított álololdalra vezette az ügyfelet, és az ügyfél olyan internetes oldalon adta meg az I.....ba történő belépéshez szükséges adatait, amely megtévesztően hasonlított a felperes I.....i felületéhez. Erre figyelemmel – ahogy azt az elsőfokú bíróság is helytállóan értékelte – az ügyféltől nem volt az adott helyzetben általában elvárható annak a felismerése, hogy nem a felperes I.....i felületére navigálta őt az elkövető. Nem róható fel ezért az ügyfélnek, hogy nem ismerte fel, hogy nem a számlavezető pénzügyintézetének, a felperesnek a felületén végez műveleteket.

[20] Ezt követően azonban a másodfokú bíróság – szemben az elsőfokú bírósággal – annak tulajdonított ügydöntő jelentőséget, hogy az ügyfél kárának a bekövetkezéséhez vezető eseménysorban kimutatható volt három olyan magatartás, amely – álláspontja szerint – elérte a súlyos gondatlanság szintjét. Az ügyfél ugyanis az ügylettel kapcsolatban szükségtelenül adta meg az I.....ba történő belépéshez szükséges azonosítási adatait, és úgy hagyott jóvá egy regisztrációs, valamint egy átutalási műveletet, hogy azokat nem ő kezdeményezte. Az ügyfélnek ez a három magatartása súlyosan gondatlannak minősül, mert az átlagos ismeretekkel rendelkező, kellően gondos ügyféltől az adott helyzetben általában elvárható az is, hogy csak olyan műveleteket hagyjon jóvá, amit maga kezdeményezett, és amelyek összeegyeztethetőek az adott kereskedelmi ügylet jellegadó sajátosságaival. Egy átlagosan tájékozott, kellően gondos ügyféltől azonban elvárható annak a felismerése, hogy ha maga nem kezdeményez semmilyen tranzakciót, ennek ellenére jóváhagyás kérése érkezik hozzá, akkor a nem általa kezdeményezett művelet ellentétes lehet az ő érdekével, az neki kárt okozhat. Ilyen körülmények között pedig alapvető elvárás az átlagosan tájékozott, átlagos pénzügyi tudatossággal rendelkező, észszerűen figyelmes, racionális döntések meghozatalára képes átlagfogyasztóval szemben, hogy a nem általa kezdeményezett tranzakciót ne hitelesítse, mellőzze a konkrét művelet jóváhagyását, és szakítsa meg a szokatlan műveletek sorát.

[21] Az ügyfélnek ez a három magatartása a másodfokú bíróság szerint az előre látható lehetséges következményekkel szembeni oly mértékű közömbösség, ami alapot szolgáltat a súlyos gondatlanság megállapítására, ugyanis ez a három magatartás teljesen ellentétben állt az ügyfél által kezdeményezett ügylet céljával az abban betöltött eladói pozíciójával, továbbá az ügyfél nem tulajdonított jelentőséget az I.....ba történő szükségtelen bejelentkezésének, sem a nem általa kezdeményezett műveletek jóváhagyásának. A nem általa kezdeményezett, de súlyosan gondatlanul jóváhagyott 19 forint átutalásával együtt pedig sor került a kedvezményezett partner rögzítésére, amely a kára bekövetkezését – az egyedi jóváhagyások nélküli átutalásokat – lehetővé tette. A másodfokú bíróság szerint az ügyfél ezekkel az egymásra épülő figyelmetlen magatartásaival és ezen az oksági láncolaton belül a súlyosan gondatlan magatartásaival megszegte a Pft. 40. § (1) bekezdésében előírt kötelezettségét, eljárása a fent kifejtett értelmezés mellett a Pft. 45. § (3) bekezdés utolsó fordulata alapján a 40. § (1) bekezdése által előírt kötelezettség súlyosan gondatlan megszegésének minősül. A másodfokú bíróság utalt arra is, hogy a Kúria jogértelmezésére figyelemmel az ügyfél magatartása a kárelhárítási kötelezettség súlyosan gondatlan elmulasztása körében kifejtettek szerint is súlyosan gondatlannak minősül, a Ptk. 6:144. § (1) bekezdés utaló szabálya folytán alkalmazandó 6:525. §-ának rendelkezései alapján.

[22] Az ügyfél súlyosan gondatlan kötelezettségszegésére tekintettel a felperes a másodfokú bíróság szerint mentesült a kártérítési kötelezettsége alól, ezért az alperes ajánlását hatályon kívül helyezte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[23] A jogerős ítélettel szemben az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és – tartalma alapján – az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[24] Megsértett jogszabályhelyként a Pft. 44. § (1) bekezdését, 45. § (3) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését jelölte meg. Utalt továbbá a Kúria Pfv.20.685/2024/5. számú közzétett kötelező erejű határozatára, annak [33] bekezdésében foglalt jogértelmezésre is.

[25] Az anyagi jogszabálysértések körében arra hivatkozott, hogy a hasonló online csalások nagy számban való előfordulása önmagában kizárja a károsultak szándékosságot súroló súlyos gondatlanságát, az átlagfogyasztó ugyanis a szóban forgó körülmények között nem ismerheti fel és nem kell felismernie, hogy adathalász csalás áldozatává válik. E körben az elektronikus pénzforgalomhoz kötődő visszaélésekkel kapcsolatos Magyar Nemzeti Bank által közzétett adatokra hivatkozott.

[26] Utalt arra is, hogy a súlyos gondatlanság polgári jogi fogalmát a polgári jogi ítélkezési gyakorlat kidolgozta és ez a Pft. 45. § (3) bekezdése vonatkozásában aggálytalanul alkalmazható. A súlyos gondatlanság a bírói gyakorlat szerint az adott helyzetben elvárható gondos magatartás feltűnő elhanyagolása, az elemi biztonsági intézkedések olyan szintű elmulasztása, amely már-már szándékosság, az eredmény kívánása. Súlyos gondatlanság tehát akkor állapítható meg, ha a gondosság feltűnő elhanyagolása már a szándékosságot súrolja, azaz az esetleges hátrányos következményekkel kapcsolatos nagyfokú közömbösség, felelőtlenség áll fenn, ebből következően az előírások megszegése, az óvatlan és figyelmetlen magatartás nem vezet a súlyos gondatlanság megállapításához. A Pft. vonatkozó rendelkezései értelmében csak az eset összes körülményét értékelve lehet kétséget kizáróan és személyre szabottan megállapítani, hogy valakinek a magatartása súlyos gondatlannak minősül-e vagy sem. Kifejtette, hogy az adott ügyféltől elvárható magatartás mércéje az átlagosan tájékozott, átlagos pénzügyi tudatossággal rendelkező, észszerűen figyelmes, racionális döntések meghozatalára képes átlagfogyasztótól elvárható gondosság objektív szintje, de az átlagos fogyasztó mércéjét, amelyhez viszonyítva súlyosan gondatlan, vagy sem valakinek a magatartása, nem lehet a valóságos körülményektől és a mindenkori életviszonyoktól elrugaszkodva egy ideális fogyasztóból kiindulva megítélni.

[27] Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a szóban forgó tranzakciók megvalósulása vonatkozásában az ügyfél súlyosan gondatlanul megszegte a Pft. 40. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét és a kár ezzel ok-okozati összefüggésben következett be. Rámutatott, hogy a felperes által az ügyfélnek küldött SMS-eknek minden olyan releváns információt tartalmaznia kellett volna, amely alapján egy átlagos fogyasztó ellenőrizni tudja az általa kezdeményezett, illetve a kapott üzenetben szereplő műveletek azonosságát. A perbeli esetben, ha az ügyfél el is olvasta és értelmezte is a felperes által megküldött SMS-ek tartalmát, az általa utolsóként kapott sms hiányos tartalmából nem következtethetett arra, hogy az ebben szereplő kód megadásával a csaló által regisztrált eszközön keresztül olyan partnermentés kezdeményezhető végső soron, amelyből kára következhet be a majdan általa jóvá nem hagyott fizetési műveletekből. Ezen körülmény értékelésének hiánya azt jelenti, hogy pont az a körülmény nem kerül értékelésre, amely a szóban forgó, jóvá nem hagyott fizetési műveletekből eredő kárral legszorosabban összefügg és egyben amely kizárja az ügyfél súlyosan gondatlan magatartása megállapíthatóságát.

Megjegyezte azt is, hogy a felperes időközben módosította az sms üzenetek tartalmával kapcsolatos gyakorlatát, az üzenetekben ma már megjelenik a partnermentés tényére való utalás is. Érvelése szerint az ajánlás nem téves a tekintetben, hogy a partnermentésre vonatkozó külön hitelesítési kód megkövetelésére lett volna szükség, e körben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

[28] Fenntartotta azt a véleményét, miszerint az ügyek digitális intézésének szinte követhetetlenül széleskörű megoldási tárháza folytán akár az is hihető lehet egy adott ügyfélnek, hogy az általa eladott dolog vételárához úgy juthat hozzá, ha belép az I.....i felületre. A felperes, ahogy más bankok is, széles körben hirdeti az ügynevezett fizetési kérelem szolgáltatását is, amely szolgáltatás elérhetőségére figyelemmel sem életszerűtlen, hogy az adott eladó a neki járó vételár megfizetésével összefüggésben lépjen be az online bankjába.

[29] Okfejtése szerint a felperesi mentesüléshez az utalást lehetővé tevő eseménysor valamennyi eleme tekintetében fenn kell állnia az ügyfél súlyos gondatlanságának. A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetése és értékelése során kirívóan okszerűtlen következtetésre jutott és jogszabálysértően nem értékelte az említett sms teljes tartalmát, azt, hogy abból miről lehetett és miről nem lehetett tudomást szerezni. Nem értékelte azt, hogy az utalást lehetővé tevő partnermentés lehetőségének biztosítását – arról való információ hiányában – az ügyfél tudata nem foghatta át, ennek hiányában pedig a súlyos gondatlanság nem értelmezhető, nem állapítható meg. Ezzel összefüggésben vitatta azt a jogerős ítéleti megállapítást is, amely szerint az ügyfél kárát az adott eseménysorban közvetlenül az okozta, hogy egy, az ügyleti akarata és eladói pozíció ellenére jóváhagyott átutalással lehetőséget adott az elkövetőnek arra, hogy módosítsa a kedvezményezett partnerek listáját.

[30] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Kifejtette, hogy a felülvizsgálati kérelemben az alperes lényegében a másodfokú bíróság bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolását kifogásolja, így a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok tiltott felülmérlegelését célozza.

[31] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság az ügyfél súlyos gondatlanságának kérdésében a rendelkezésre álló bizonyítékokat kimerítően és megfelelően értékelte, felismerte, hogy az ügyfél nem tanúsította az online bankolás során elvárható körültekintést és a bizonyítás eredménye tekintetében okszerű következtetésre jutott. A tényállás alapján okszerű az a következtetés, hogy az ügyfél a minimális gondosságot is elmulasztva, felelőtlenül eljárva, nagyfokú közömbösséget tanúsított az iránt, hogy az általa használt készpénz helyettesítő fizetőeszköz esetlegesen kikerül a birtokából, valamint, hogy az általa kapott olvasatlan SMS-ek szerint harmadik személy esetlegesen általa nem kezdeményezett pénzforgalmi szolgáltatásokat kezdeményezett. Hasonlóan nagyfokú közömbösséget tanúsított az iránt is, hogy eladóként semmilyen pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vétele nem szükséges az eladott dolog vételárának kézhez vételéhez.

[32] Kifejtette, hogy a Pft. által meghatározott súlyos gondatlanság *sui generis* fogalom, az semmilyen esetben nem azonosítható a szándékosággal és nem ítéltető meg a büntetőjogból kölcsönzött dogmatikai eredményre vonatkozó szubjektív tudattartalom alapján. A Pft. 45. §

(3) bekezdés szerinti mentesülés másodfokú bíróság által is alkalmazott értelmezésével egyetértve rámutatott, hogy a gondatlanság súlyosságát tehát az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó mércéjével kell meghatározni, a gondatlanság pedig abban az esetben (is) súlyos, ha a kár a fizető félnek az említett mércéhez mérten súlyos figyelmetlensége, naivitása vagy tájékozatlansága miatt következik be, amely egyúttal olyan felelőtlen, a keretszerződés és az annak részét képező digitális szerződés szerinti kötelezettségeit negligáló magatartás, amit ezen kötelezettségek, és az ügyfél készpénz-helyettesítési fizetési eszközével kapcsolatos műveletek biztonságos és szabályszerű volta iránti nagyfokú közömbösség jellemez.

[33] Abban az esetben, ha az alkalmazandó felelősségi mérce vonatkozásában az ügyfél felelősségét személyre szabottan kell vizsgálni, álláspontja szerint az elsőfokú és a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésének, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasításának lenne helye azzal, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak az anyagi pervezetés körében kell tájékoztatnia a feleket, hogy a felperes mentesülésének vizsgálata során az ügyfél tanúként való kihallgatása nem mellőzhető. Az elsőfokon eljáró bíróság a felek részére a bizonyítási teherre vonatkozóan semmilyen tájékoztatást nem nyújtott.

[34] Utalt arra is, hogy a jogegységi eljárás van folyamatban, amelyben a Kúria más ítélező tanácsa éppen az alperes által a felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott, a Kúria Pfv.20.685/2024/5. számú határozatban kifejtett jogértelmezéstől kíván eltérni.

[35] A felülvizsgálati tárgyaláson a felperes a Kúria Jogegységi Tanácsa által a súlyos gondatlanság polgári jogi fogalmának értelmezéséről a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvénnyel összefüggésben meghozott 1/2026. Jogegységi határozat (Jpe.IV.60.032/2025/11.) (a továbbiakban: 1/2026 JEH) [69] bekezdésére tekintettel a súlyos gondatlanság fogalmának egységes jogértelmezése érdekében – utalva arra, hogy a PSD2 irányelv 107. cikke alapján teljeskörű harmonizáció alá eső szabály, így a súlyos gondatlanság fogalmát nem lehet az uniós jog nélkül vizsgálni, és az EUB C-665/23 számú döntésének [76] bekezdése alapján a súlyos gondatlanság a gondossági kötelezettség súlyos megsértését jelenti, amely a Pft. 40. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott kötelezettségekre is vonatkozik – indítványozta, hogy amennyiben a jogerős ítélet nem kerül hatályon kívül helyezésére, a Kúria a tárgyalás felfüggesztése mellett forduljon az Európai Unió Bíróságához (a továbbiakban: EUB) azzal a kérdéssel, hogy a súlyos gondatlanság fogalma magában foglalja-e a PSD2. irányelv 69. cikkén és a Pft. 40. § (1) bekezdésén kívül eső körülményekre vonatkozó tudatállapot vizsgálatát is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[36] A Kúria a kereset tárgya és a felülvizsgálati eljárásban a későbbiekben részletezettek szerint érdemben vizsgálható jogszabálysértések mellett, tekintettel a PSD2 irányelv (72) preambulumbekkezdésére is, nem találta indokoltnak azt, hogy az EUB-hoz forduljon. A PSD2 irányelv (72) preambulumbekkezdése szerint ugyanis „[m]íg azonban a gondatlanság fogalma csak a gondossági kötelezettség megsértését jelenti, a súlyos gondatlanságnak a pusztán gondatlanságnál többet, jelentős mértékű hanyagságról tanúskodó magatartást kell jelentenie”

és a gondatlanságot a nemzeti joggal összhangban kell értékelni. A nemzeti joggal összhangban való értékelés az implementált joganyag értelmezése során a tagállami bíróságok feladata, amelyet a Kúria Jogegységi Tanácsa a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 24. § (1) bekezdés *c)* pontja alapján a bíróságokra, így a Kúriára is kötelező 1/2026 JEH-ben elvégeztet. A Kúria erre tekintettel elutasította a felperes kérelmét a felülvizsgálati eljárás tárgyalásának felfüggesztésére és az EUB előtt előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére [Pp. 126. § (1) bekezdés *a)* pont, 130. § (3) bekezdés].

[37] A Kúria erre tekintettel a jogerős ítélet felülvizsgálatát az alább kifejtett keretek között végezte el.

[38] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem egy kérelemhez kötött és eljárási szabályok által szabályozott rendkívüli jogorvoslati eljárás. Tárgya a jogerős ítélet, amelynek felülvizsgálatát a Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással lehet kérni. A felülvizsgálati kérelem tehát a jogerős ítélet anyagi és/vagy eljárásjogi hibájának az orvoslására szolgál, a jogerő áttörésének olyan kivételes eszköze, amelyre csak törvényben meghatározott esetekben és feltételek fennállása esetén van mód.

[39] A jogerős ítélet felülbírálatának korlátait a felülvizsgálati kérelem és ha van ilyen, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem határozza meg: a Kúria az előadott kérelemhez, a megjelölt jogszabálysértésekhez és annak indokaihoz is kötve van [Pp. 423. § (1) bekezdése]. Nincs tehát mód arra, hogy olyan okból állapítsa meg a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát, amelyre a fél a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott (Kúria Pfv.20.406/2022/7., Pfv.20.210/2022/6., Pfv.20.101/2024/4.).

[40] A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye [Pp. 422. §], és nem lehet a felülvizsgálat tárgya olyan tény-, vagy jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, nem került elbírálásra (Kúria Pfv.21.092/2023/5.). Erre tekintettel az alperes által a felülvizsgálati eljárásban csatolt, az elektronikus pénzforgalomhoz kötődő visszaélések számosságáról a Magyar Nemzeti Bank által közzétett adatokat, valamint az ezeken alapuló tényállításokat nem vette figyelembe, mint ahogy azon tényt sem, hogy a felperes időközben módosította az SMS-üzenetek tartalmával kapcsolatos gyakorlatát és az ügyfél részére küldött üzenet szövegében ma már megjelenik a partnermentés tényére való utalás is.

[41] A Kúria a felperes felülvizsgálati ellenkérelmében foglaltakra tekintettel rámutat arra is, hogy a felülvizsgálati ellenkérelem az ellenérdekű fél felülvizsgálati kérelemre adott olyan nyilatkozata, amelyben a felülvizsgálati kérelem teljes vagy részleges alaptalanságára hivatkozva azt kéri, hogy a bíróság a felülvizsgálati kérelemnek egészben vagy részben ne adjon helyt (Kúria Pfv.20.077/2021/12., megjelent: BH2021. 258.). A Kúria ezért a felülvizsgálati ellenkérelemben állított jogszabálysértéseket érdemben nem vizsgálhatta, az ott előterjesztett jogerős ítélet elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára irányuló kérelmet nem teljesíthette [Pp. 423. § (1) bekezdés].

[42] A mindezekre figyelemmel lefolytatott felülvizsgálat eredményeként a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból jogszabálysértő. A Kúria az elsőfokú bíróság érdemi döntésével értett egyet az alábbi indokolás mellett.

[43] Az alperes eljárásjogi és anyagi jogi alapon is támadta a jogerős ítéletet. Eljárásjogi jogszabálysértésként a Pp. 279. § (1) bekezdésének a megsértésére hivatkozott, amely a bizonyítás eredményének a mérlegelése és a tényállás megállapítása során irányadó rendelkezés. A felülvizsgálati kérelemben azonban a 2. SMS tartalmának a Pft. 45. § (3) bekezdése körében való értékelésének az elmaradását sérelmezte, amely azonban nem bizonyítékértékelésen alapuló ténykérdés, hanem a megállapított tényekből levont anyagi jogi következtetés, anyagi jogkérdés (Kúria Pfv.III.21.213/2019/6.), így a jogerős ítélet a Pp. 279. § (1) bekezdését az előadott indokok alapján nem sérthette meg.

[44] Az alperes felülvizsgálati kérelmét egyebekben a Pft. 45. § (3) bekezdésének és Pft. 44. § (1) bekezdésének a megsértésére alapította. A Kúria – alperes által is hivatkozott – Pfv.20.685/2024/5. számú, közzétett határozatában e jogszabályi rendelkezéseket értelmezte. Akként foglalt állást, hogy a pénzforgalmi szolgáltató mentesüléséhez az szükséges, hogy a kárt az ügyfél Pft. 40. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségeinek súlyosan gondatlan megszegésével okozza [Pft. 45. § (3) bekezdés]. Rámutatott, hogy a mentesülésnek kettős feltétele van: egyrészt az ügyfél nem az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítja a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz és annak használatához szükséges személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében, másrészt e kötelezettségszegés súlyosan gondatlannak minősül a kár okozása szempontjából. Az, hogy egy magatartás a pénzforgalmi szolgáltató mentesülése szempontjából súlyosan gondatlannak minősül-e, személyre szabottan vizsgálendő. A szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartás ugyanis olyan vétkességi kategória, amely a károkozással összefüggésben állít fel mércét egy konkrét személlyel szemben. A súlyosan gondatlan és a felróható magatartás ezért nem azonosítható. A mentesülést eredményező súlyos gondatlanság körében személyre szabottan, valamennyi körülményt értékelve azt kell vizsgálni, hogy a fogyasztó szubjektíve tisztában volt-e magatartása következményével, számolnia kellett-e a kár bekövetkezésével, a gondosság olyan szintű elhanyagolása valósult-e meg, amelyből következően szinte kívánta a kár, mint eredmény bekövetkezését, vagyis a hátrányos következményekkel kapcsolatban megállapítható-e a fogyasztó nagyfokú közömbössége. {Pfv.20.685/2024/5. [32],[34] bekezdés}

[45] A Kúria P.VI. Tanácsa által kezdeményezett jogegységi eljárásban a Kúria Jogegységi Tanácsa fenntartotta a Kúria Pfv.20.685/2024/5. számú határozata szerinti jogértelmezést, az attól való eltérést az indítványozó tanács részére nem engedélyezte. Az 1/2026 JEH kimondta, hogy a súlyos gondatlanság fogalmát a Pft. 45. § (3) bekezdése alkalmazásában úgy kell értelmezni, hogy az ügyfél szubjektíve tisztában volt a magatartása következményével, számolnia kellett a kár bekövetkezésével, a gondosság olyan szintű elhanyagolása valósult meg, amely már közel áll a szándékossághoz, vagyis a hátrányos következményekkel kapcsolatban megállapítható az ügyfél nagyfokú közömbössége, felelőtlensége. Ez áll összhangban az uniós jogalkotó feltehető akaratával is, tekintve, hogy a PSD2 irányelv (72) preambulumbekkezdése szerint „[m]íg azonban a gondatlanság fogalma csak a gondossági kötelezettség megsértését jelenti, a súlyos gondatlanságnak a pusztán gondatlanságnál többet, jelentős mértékű hanyagságról tanúskodó magatartást kell jelentenie.”.

[46] Az 1/2026 JEH szerint a súlyos gondatlanság vizsgálatánál az elemzett szabálynak nem lehet más jelentést tulajdonítani, mint azt, hogy a súlyos gondatlanságnak a szabályszegésre kell vonatkoznia azzal, hogy értékelni kell az ügyfélnek a kár bekövetkezésével kapcsolatos tudattartalmát is. Más megfogalmazásban: az okozati összefüggést vizsgálni kell a kötelezettségszegés és a károkozás eredménye között, és a súlyos gondatlanságot a kár bekövetkezéséhez való viszonyban kell értékelni. Ez azt jelenti, hogy a hátrányos következmények vonatkozásában oly mértékben állapítható meg az ügyfél (a fogyasztó) nagyfokú közömbössége, felelőtlensége, amely már közel áll a szándékossághoz. {1/2026 JEH [73] bekezdés.}

[47] A felülvizsgálati kérelemben az alperes nem vitatta, hogy az ügyfél a Pft. 40. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségét megszegte, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát azon az alapon állította, hogy a kár okozása szempontjából – a jogerős ítéletben kifejtettekkel szemben – a magatartása nem minősül súlyosan gondatlannak. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem értékelte az eset összes körülményét, így azt, hogy az utalást lehetővé tevő partnermentés lehetőségének biztosítását – arról való információ hiányában – az ügyfél tudata nem foghatta át, ennek hiányában pedig a súlyos gondatlanság nem értelmezhető, nem állapítható meg. Álláspontja szerint az ügyfél kárát az adott eseménysorban közvetlenül nem az okozta, hogy egy, az ügyleti akarata és eladói pozíció ellenére jóváhagyott átutalással lehetőséget adott az elkövetőnek arra, hogy módosítsa a kedvezményezetti partnerlistáját.

[48] A fentiek alapján a Kúriának a Pft. 45. § (3) bekezdésének a megsértése vonatkozásában – a jogegységi határozatra és a Kúria Pfv.20.685/2024/5. számú határozatára is tekintettel – azt kellett vizsgálni, hogy a másodfokú bíróság a kötelezettségszegés és a károkozás eredménye közötti okozati összefüggést vizsgálta-e és azt helytállóan állapította-e meg, valamint a súlyos gondatlanságot a kár bekövetkezéséhez való viszonyban értékelte-e, tehát azt, hogy a hátrányos következmények vonatkozásában az adott tényállás mellett valóban megállapítható-e az ügyfél nagyfokú közömbössége, olyan mérvű felelőtlensége, amely már közel áll a szándékossághoz.

[49] A Kúria – gyakorlatilag azonos tényállás mellett a keresetet elutasító jogerős ítélettel szemben lényegében azonos tartalmú felülvizsgálati kérelem alapján indult felülvizsgálati eljárásban meghozott és a jogerős ítélet meghozatala előtt közzétett – Pfv.20.685/2024/5. számú határozatában a jelen perben felmerült körülményeket értékelve a felperes Pft. 45. § (3) bekezdése szerinti mentesülését nem találta megállapíthatónak. A határozatban a Pft. 45. § (3) bekezdése kapcsán kifejtett jogértelmezés és az az alapján levont anyagi jogi következtetés a Kúriát jelen ügyben kötötte, figyelemmel a felülvizsgálati kérelem lényegi, a tényállás, így a Pft. 45. § (3) bekezdése alapján az ügyfél kötelezettségszegése, a bekövetkezett kára, az okozati összefüggés és a súlyos gondatlanság körében értékelendő körülmények azonosságára. A Kúria a Pfv.20.685/2024/5. számú ítéletében kifejtett és az 1/2026 JEH alapján továbbra is irányadó jogértelmezés alapján csak jogegységi eljárás kezdeményezésével juthatott volna a felperes mentesülése körében a Pfv.20.685/2024/5. számú ítéletben foglaltaktól elérő döntésre. A Kúria eljáró tanácsa azonban egyetértett a Pfv.20.685/2024/5. számú döntésben és az azt megerősítő 1/2026 JEH-ben kifejtett jogértelmezéssel, az azoktól való eltérésre, további jogegységi eljárás kezdeményezésére nem látott okot, alapot, ezért csak a következők kiemelését tartja szükségesnek.

[50] Az alperes felülvizsgálati kérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy a jogerős ítéletben megállapított kötelezettségszegések nem minősülhetnek a kár okozása szempontjából súlyosan gondatlannak. Itt kell rámutatni arra, hogy a másodfokú bíróság a jogerős ítélet [31]-[36] bekezdésében tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes ügyfelének a kárát közvetlenül az okozta, hogy az ügyfél az ügyleti akarata és eladói pozíciója ellenére jóváhagyott egy nem általa kezdeményezett regisztrációt és átutalást és ezzel lehetőséget adott az elkövetőnek arra, hogy módosítsa a kedvezményezett partnerlistáját azt követően, hogy banki azonosító adatait megismerhetővé tette az elkövető számára. Tévesen minősítette az ügyfél e magatartásait súlyosan gondatlannak azon az alapon, hogy az átlagos ismeretekkel rendelkező, kellően gondos ügyféltől az adott helyzetben általában elvárható, hogy csak olyan műveleteket hagyjon jóvá, amit maga kezdeményezett, és amelyek összeegyeztethetőek az adott kereskedelmi ügylet jellegadó sajátosságaival. Tévesen indult ki abból, hogy az adott ügyben az ügyfél tudatának nem a konkrét károsodásnak a bekövetkezését, nem a kára konkrét mértékét kellett átfognia, hanem azt, hogy az I.....ba történő belépéshez szükséges azonosítási adatainak indokolatlan és szükségtelen megadása, a nem az általa kezdeményezett regisztráció, valamint a szintén nem általa kezdeményezett, a bankszámláját megterhelő átutalási művelet jóváhagyása miatt őt kár érheti, mert ezeknek a magatartásainak az is lehet a következménye, hogy ezáltal a számláján tartott pénze vagy annak egy része elveszhet.

[51] Ahogy a Kúria a Pfv.20.685/2024/5. számú határozatban és a 1/2026 JEH-ban is rámutatott, a felróhatóság a perbeli jogviszonyban azt jelenti, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó a személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében szükséges, az adott helyzetben általában elvárható magatartás tanúsítását elmulasztja, megsérti. Ezzel szemben az, hogy az adott ügyfél által tanúsított magatartás a felperes mentesülése szempontjából súlyosan gondatlannak minősül-e, személyre szabottan vizsgálendő. A szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartás ugyanis olyan vétkességi kategória, amely a károkozással összefüggésben állít fel mércét egy konkrét személlyel szemben. A Kúria fenti határozataiban meghatározott szempontrendszer szerint lefolytatott vizsgálat alapján az volt megállapítható, hogy a másodfokú bíróságnak a felperes mentesülésére levont anyagi jogi következtetése jogszabálysértő, mert az ügyfél által nem vitatottan elkövetett kötelezettségszegés ellenére az adott ügyfél olyan nagyfokú közömbössége, felelőtlensége, amely már közel áll a szándékossághoz a hátrányos következmények (jóvá nem hagyott fizetési művelet folytán bekövetkezett kár) vonatkozásában, az adott tényállás mellett nem állapítható meg, az alábbiakra tekintettel.

[52] Az eljáró bíróságok egyező, az alperes által sem vitatott megállapítása szerint az elkövető olyan hamisított áldoldalra vezette az ügyfelet, és az ügyfél olyan internetes oldalon adta meg az I.....ba történő belépéshez szükséges adatait, amely megtévesztően hasonlított a felperes I.....i felületéhez. Erre figyelemmel az ügyféltől nem volt az adott helyzetben általában elvárható annak a felismerése, hogy nem a felperes I.....i felületére navigálta őt az elkövető. Az ügyfél így abban a tudatban volt, hogy a felperes I.....i felületén végez műveleteket, és mivel – ahogy arra az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt – az ügyfél, mint átlagfogyasztó gondolhatta azt, hogy későbbi pénzáttalás fogadásához történik valamely intézkedés a számláját vezető pénzügyintézetnél, nem kellett előre látnia a későbbi következményeket. Mivel a fogyasztó nem volt tudatában annak, hogy ténylegesen nem az I..... felületén tartózkodik, ezért a belépéshez szükséges adatok megadása körében sem kellett előre látnia a későbbi következményeket, amely (téves) tudatállapotot megerősítette az a tény is, hogy saját bankjától kapott SMS kódot. Az SMS-ek teljes szövege értő elolvasásának

hiánya, valamint azok tartalma miatt a művelet megszakításának hiánya gondatlan magatartás volt, de nem minősül jelentős mértékű hanyagságról tanúskodó magatartásnak. Mivel a fogyasztó abban a tudatban volt, hogy az I....jába lépett be, valamint ténylegesen is a saját bankjától kapott SMS-t, ezért feltételezhette – még ha az SMS szövegét az eseményektől eltérőnek is ítélte –, hogy a bankjától kapott kódot be kell gépelnie a saját bankja I....jának felületére. Azt pedig az ügyfél – szemben a jogerős ítéletben kifejtettekkel – semmiképpen nem láthatta előre még az SMS üzenetek értő és figyelmes elolvasása esetén sem, hogy egy 19 forint összegű átutalás kezdeményezésével egyidejűleg egy harmadik személy megbízható kedvezményezettet fog rögzíteni, amelynek az lesz az eredménye, hogy ennek a kedvezményezettnek a javára újabb fizetési műveletet fognak végrehajtani a fogyasztó minden további külön jóváhagyása nélkül.

[53] Az ügyfél tudattartalmának a rendelkezésre álló peradatokból kiinduló vizsgálata alapján tehát arra a következtetésre lehet jutni, hogy a fogyasztó szubjektíve nem volt tisztában magatartása következményével, tudattartalma alapján nem kellett számolnia a kár bekövetkezésével, nem követett el tehát jelentős mértékű hanyagságról tanúskodó magatartást, nem kellett előre látnia a második átutalással összefüggésben keletkezett kárt. A jogerős ítélet ettől eltérő anyagi jogi következtetése sérti a Pft. 45. § (3) bekezdését és a 44. § (1) bekezdését.

[54] A Kúria a jogszabálysértő jogerős ítéletet a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[55] A felülvizsgálati kérelem eredményre vezetett, így a Kúria a Pp. 82. § (1)-(2) bekezdése és a 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes által felszámított másodfokú és felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

[56] Az alperes teljes személyes illetékmentességére figyelemmel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a Kúria a Pp. 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) és (3) bekezdése, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78. § (4) bekezdése alapján határozott. Tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Ennek során közleményként fel kell tüntetnie a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[57] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

[58] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

A határozat elvi tartalma

A súlyos gondatlanság fogalmát Pft. 45. § (3) bekezdése alkalmazásában úgy kell értelmezni, hogy az ügyfél szubjektíve tisztában volt a magatartása következményével, számolnia kellett a kár bekövetkezésével, a gondosság olyan szintű elhanyagolása valósult meg, amely már közel áll a szándékossághoz, vagyis a hátrányos következményekkel kapcsolatban megállapítható az ügyfél nagyfokú közömbössége, felelőtlensége. Az tehát, hogy egy magatartás a pénzforgalmi szolgáltató mentesülése szempontjából súlyosan gondatlannak minősül-e, személyre szabottan vizsgálendő.

Záró rész

Budapest, 2026. március 25.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, az aláírásban távolléte miatt akadályozott dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró helyett is dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Suba Ildikó s.k. bíró, dr. Tánczos Rita s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Sz.Sz.

bíróági ügyintéző